

[Finansministeren.]

nansaar end nu budgetteret og i øvrigt ogsaa med noget større Indtægter paa de indirekte Skatter, er Udgifterne steget meget betydeligt; og for de indirekte Skatters Vedkommende maa vi regne med, at den stadige Nedgang i Omsætningen, de stadigt svindende Raastofbeholdninger vil sætte deres Præg paa de Afgifter, som kommer ind i det Aar, vi nu staar over for.

Een Ting til maa man være opmærksom paa, naar man skal vurdere den nuværende Situation, og det er dette, at det er fastslaaet, at Statens store Udlæg til beskæftigelsesfremmende Foranstaltninger, ogsaa for den Dels Vedkommende, der egentlig er Driftsudgifter, skal bæres ved Laan, ikke nu skal bæres gennem Skatter. Dette bevirker, at man paa den anden Side bør stille det Krav til det ordinære løbende Budget, at det saa vidt muligt maa hvile i sig selv.

Jer er aldeles ikke blind for det, som det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange pegede paa, naar han henviste til, at Erhvervslivet vilde komme ud for store Krav frem i Tiden og for en stor Risiko med Hensyn til Varebeholdninger og lignende. Men over for dette Hensyn paa den ene Side staar paa den anden Side det Hensyn, jeg her har peget paa: at Statens almindelige Driftsregnskab maa holdes i Orden. Hvad det gælder om, er da at finde en Formidling af disse forskellige Hensyn, hvad der bl. a. netop har givet sig Udtryk i, at man ikke har ment at kunne belaste de løbende Regnskaber med Udgifterne til de særlige beskæftigelsesfremmende Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Bækgaard spurgte, om der laa nogen Realitetsændring i Ændringerne til § 31. Denne Paragraf tager jo Sigte paa en særlig Skatteforhøjelse, som skyldes Tilskuddet til Amtsskatterne og forskellige andre Ting. Nu er imidlertid Tilskuddet til Nedsættelse af Amtsskatterne konverteret til et Tilskud til Nedbringelse af Sygehusudgifterne, og det er det, der har nødvendiggjort de Ændringer i § 31, som er foreslaaet.

Det ærede Medlem udtalte et Ønske om, at man igen maatte komme bort fra de nye Regler vedrørende Selskabsbeskatningen, som han fandt for udviklede. Jeg for mit Vedkommende vil haabe, at det bliver de nye Regler, der vil blive staaende i Fremtiden,

og at man søger at indarbejde de gamle Regler i de nye. Det System, som sidst er udarbejdet, er, ogsaa set fra Erhvervslivets Synspunkt, langt at foretrække for det gamle System under Hensyn til den langt mere effektive Maade, hvorpaa det beskytter og begunstiger Konsolideringen inden for Erhvervslivet.

Det ærede Medlem Hr. Axel B. Lange tog det som et kraftigt Bevis paa, at vi var kommet for højt op med Beskatningen, at man nu maatte sætte en Maksimumsgrænse paa 75 pCt. af Indkomsten. For mig er det et kraftigt Bevis paa, at den Skatteordning, vi har, med Fradrag af betalt Skat, er helt irrationel — det er ganske simpelt denne Ordning, der er Skyld i, at man maa træffe de Bestemmelser, der her er Tale om. Hvis man havde en rigtig teknisk Ordning med Hensyn til selve Indkomstansættelserne, saa at man i Stedet for at godtgøre betalt Skat det følgende Skatteaar nedsatte Skatteprocenterne svarende til den Godtgørelse, der nu ydes, vilde vi slet ikke have de Skatteprocenter, vi har i dette Øjeblik, navnlig ikke for de store Skatteydere, og saa vilde den særlige Foranstaltning; her er Tale om, ikke have været nødvendig. Den er simpelt hen fremkaldt ved den irrationelle Ordning, man har med Hensyn til Skattefradragene, og som man ikke kender noget andet Sted. Man har jo nemlig ikke dette Skattefradrag gratis. Det er det, der bevirker, at man paa den anden Side maa saa højt op med Procenterne, som Tilfældet er.

Det ærede Medlem Hr. Martin Sørensen (Peterslund), fandt, at Børnefradragene egentlig burde være lige store Beløb uanset Børneantallet, idet han mente, at der snarest var en mindre Udgift ved de enkelte Børn, efterhaanden som Antallet steg. Det sidste er sikkert rigtigt. Naar jeg dog har ment det rigtigst at give større Børnefradrag, naar man kommer op i Tallet, saa er det, fordi den absolutte Udgift til Børnegruppen naturligvis er væsentligt mere tyngende, naar der er tre Børn, end naar der er et Barn. Det er ikke det forholdsvise, der for mig har været det afgørende, men det er Størrelsen af den absolutte Udgift. Den Mand, der sidder med 4 eller 5 Børn, sidder nu engang adskilligt haardere i det end den, der kun har et eller to Børn, og det er jo i